

РЕШЕНИЕ

№ 37776

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **5113** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба вх. № 12193 от 16.05.2025 г. по описа на АССГ от А. А. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: гр. В., [улица], вх. В, ет. 3, ап. 6, чрез пълномощника му адв. Т. срещу Решение № Ж-368 от 16.04.2025 г. на КЕВР, с което на осн. чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ и във вр. чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е13-273-21/21.02.2025 г., подадена от А. Н. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма и противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Излага доводи, че в оспорения АА не са обсъдени в цялост и пълнота всички направени възражения, не се коментирани представените от него доказателства, както и че не е удовлетворено исканата от него реална и обстойна проверка от регулатора. Счита, че оспореното решение на КЕВР не е мотивирано. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение, евентуално да бъде върнато на регулатора за ново произнасяне. Претендира разности. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява. С молба от 30.09.2025 г. поддържа подадената жалба.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б. в писмено становище моли

да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана. Счита решението за правилно и законосъобразно, като моли да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, се представлява от адв. Т., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде потвърдено оспореното решение на КЕВР. Претендира разноски.

СГП редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

Административен съд София-град, III отделение, 66-ти състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното: Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е - 13 - 273 – 21 от 21.02.2025 г. на КЕВР, подадена от А. Н. срещу „Електроразпределение Север“ АД, поради неизпълнение на договор за присъединяване на обект за потребление на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, заради това, че е постановен отказ на „Електроразпределение Север“ АД за промяна на сключения договор за присъединяване, като се премахне „Забележка“, записана в чл. 2 на договора, за обект „еднофамилна жилищна сграда“ с естонахождение в [населено място], селищно образувание (СО) „Планова“, УПИ V-1455, кв. 40.

С подадената жалба до КЕВР е поискана проверка и съдействие относно откази на „Електроразпределение Север“ АД да изпълни Договор за присъединяване за обект на потребител, с изх. № ПУПРОК — 2972 - ДП РОК — 5316/17.11.2023 г. и да издаде допълнително споразумение за корекция на договора, относно премахване на забележка, че присъединяването ще бъде осъществено след провеждане на улична регулация, във връзка с приложено копие на част от ПУП - ПРЗ на СО „Планова“, [населено място], издадено от район „М.“ при [община], одобрен с Решение № 3411-7 по ПРОТОКОЛ № 22,23 от 29.09.2011 г. за проведена улична регулация за поземлени имоти № 1457 и № 1456, за осови точки от 440 и 442.

Между А. Н. и „Електроразпределение Север“ АД е сключен Договор за присъединяване с изх. № ПУПРОК-2972-ДПРОК-5316/17.11.2023 г. за обект „еднофамилна жилищна сграда“ с местонахождение в [населено място], СО „Планова“, УПИ V- 1455, кв. 40. Предоставената мощност за обекта е 30 kW. Договорът е подписан от пълномощника на А. Н. на 28.11.2023 г. Условието за присъединяване на обекта са определени в договора, като в чл. 2 е разписано, следното: „1. Присъединяването на обекта ще се осъществи в срок до шест месеца след провеждане на улична регулация до имота на Клиента.“

На 08.08.2024 г. А. Н. е отправил запитване относно етапа на изпълнение на горепосочения договор, в отговор на което, с писмо с изх. № 6967924/12.09.2024 г. „Електроразпределение Север“ АД е потвърдило информацията, че присъединяването на обекта ще може да се извърши след провеждане на улична регулация на СО „Планова“ в [населено място].

На 26.09.2024 г. от адв. Ц. Панбукчиян, в качеството ѝ на пълномощник на А. Н., е постъпило писмено искане за премахване на забележките към условията за присъединяване, като в отговор с писмо с изх. № 7014009/21.10.2024 г. дружеството е потвърдило даденото по-горе становище.

На 17.01.2025 г. от адв. Ц. Панбукчиян, в качеството ѝ на пълномощник на А. Н. отново е постъпило заявление с отправено запитване относно етапа на изпълнение на горепосочения договор и с искане за премахване на забележката към условията за присъединяване. Е. дружество е разгледало постъпилото искане и е потвърдило определените условия в сключения между страните Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение (за обекти, които се изграждат или преустройват по реда на ЗУТ) с изх. № ПУПРОК-2972-ДПРОК- 5316/17.11.2023 г., а именно, че до провеждането на уличната регулация и обособяване на имоти, публична общинска собственост, съгласно

одобрения регулационен план, които биха дали възможност да се направи проект на трасето и да се реализира присъединяването, забележката не може да бъде премахната. Дружеството е посочило, че ще изпълни ангажимента си да присъедини клиента, след като има нормативната възможност да изгради строеж, отговарящ на Закона за устройство на територията (ЗУТ), като за изясняване на ситуацията КЕВР е изискала от [община] с писмо от 06.03.2025 г. информацията относно изпълнението на външното електрозахранване за горепосочения обект в [населено място], СО „Планова“, УПИ V-1455, а именно проведена ли е улична регулация до имота на г-н Н., съгласно одобрения регулационен план, която би дала възможност да се направи проект на трасето и да се реализира присъединяването, както и информацията за проведената кореспонденция е електроразпределителното дружество, като изисканата информация от [община] не е предоставена.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от Договорът за присъединяване е регламентирано, че срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения е 6 (шест) месеца. В ал. 2 от същата разпоредба страните са се споразумели, че срокът по ал. 1 започва да тече от най-късната от следните дати: заплащане на дължимата цена; дата на възникване на вещни или сервитутни права на присъединителните съоръжения; дата на влизане в сила на разрешение за строеж по ЗУТ за изграждане на присъединителните съоръжения.

АО е приел, че към момента на произнасянето му по жалбата е изпълнено условието за заплащане на дължимата цена за присъединяване, но не е налице изпълнение на останалите клаузи на горесцитираната разпоредба, а именно липсва издадено и влязло в сила разрешение за строеж на присъединителните съоръжения, с оглед на което е приел, че 6-месечният срок съгласно чл. 9, ал. 2 от Договора не е започнал да тече.

Недоволен от така постановеното решение, жалбоподателят е обжалвал административният акт пред АССГ, който е предмет на настоящото производство.

КЕВР се е произнесла с обжалваното решение № Ж-368 от 16.04.2025 г., с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство. Съгласно мотивите на решението, от събраните в административното производство доказателства между А. Н. и „Електроразпределение Север“ АД е сключен Договор за присъединяване от 28.11.2023 г. за обект „еднофамилна жилищна сграда“, находяща се в [населено място], СО Планова, УПИ V-1455, кв. 40, от който е установено, че е изпълнено условието за заплащане на дължимата цена за присъединяване, но не е налице изпълнение на останалите клаузи, а именно липсва издадено и влязло в сила разрешение за строеж на присъединителните съоръжения, поради което 6 месечния срок съгласно чл. 9, ал. 2 от договора не е започнал да тече.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-368 от 16.04.2025 г. на КЕВР е връчено на електронен адрес на пълномощника на жалбоподателя на 23.04.2025 г., а жалбата с която се оспорва решението е подадена до АССГ на 07.05.2024 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. А. А. Н. е активно легитимиран да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от

компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ /ред. ДВ бр. 17 от 2015 г. / регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисията за енергийно и водно регулиране, като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ /ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. / КЕВР е колегиален орган, състои се от 5-ма члена, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 35 от 2015/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав "Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в жалбата обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая. След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал. 1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Настоящия състав приема за спазена процедурата от страна на КЕВР, предвидена в чл. 145 от НЛДЕ, а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад на 10.04.2025 г. и проект на решение. От приложения по делото извлечение от Протокол № 120 от 16.04.2025 г. се

установява, че на закрито заседание, проведено на 16.04.2025 г. са присъствали председателят и двама члена на Комисията със стаж в областта на енергетиката, които са гласували "за". Налице е предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗЕ мнозинство, с оглед на което съдът намира, че Решение № Ж-368 е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Решението обаче е прието при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е в противоречие с материалноправните разпоредби и целите на закона.

Основателни са възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, липса на мотиви и необсъждане на съществените факти и доводи от КЕВР, което по същество е довело до постановяване на един необоснован акт.

Видно от жалбата, жалбоподателя на 24.04.2025 г. е входил на електронната поща на КЕВР (л. 122) (на вниманието на Правния отдел на КЕВР) писмо за преразглеждане и корекция, а в условие на евентуалност отмяна на издаденото решение и постановяване на ново, със задължителни указания за изпълнение към ЕРП Север, с цел избягване на оспорване на решението по съдебен ред пред Административен съд - София град като са приложени отново жалбата чрез „Електроразпределение Север“ АД до КЕВР от 03.02.2025 г., поканата до Правен отдел на „Електроразпределение Север“ АД от 17.01.2025 г., искане до „Електроразпределение Север“ АД от 26.09.2024 г. и извадката от ПУП - ПРЗ от 24.09.2024 г. от район „М.“ при [община] за проведена улична регулация, като всички документи са подписани с КЕП, съгласно ЗЕДЕП. По делото липсва произнасяне на КЕВР по въпросното писмо.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му (ал. 3).

Настоящия състав счита, че КЕВР не е провела задълбочена проверка в настоящия случай. Видно от доказателствата по делото е, че от регулатора не са предприети каквито и да е други действия, освен да препишат твърденията на „Електроразпределение Север“ АД, въпреки предоставените на КЕВР правомощия, подробно разписани в ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. В тази връзка, напълно са обосновани доводите в жалбата, че КЕВР изцяло и безкритично е възприела фактическите твърдения на електроразпределителното дружество без да извърши проверки, справки и каквото и да е действие, освен да цитира какво е получила като обратна информация от „Електроразпределение Север“ АД. В мотивите на оспореното решение не е посочено и не става ясно административният орган какво становище е формирал относно изисканата и неполучена информация от [община].

На следващо място съдът намира, че процесното решение на КЕВР е постановено без да е извършена необходимата проверка на релевантните факти и без прилагането на принципа на служебното начало по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 АПК, който задължава административния орган да събере служебно всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Разпоредбата пък на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК въвежда задължение в административния акт да бъдат изложени фактическите и правни основания, които обуславят издаването му. В случая в оспореното решение липсва ясно и точно изложение на приетите за установени факти от значение за случая. Именно липсата на мотиви в тази част, представлява допуснато съществено процесуално нарушение, поради изпълнение изискването на чл. 59, т. 4 АПК административният акт да съдържа фактически и правни основания за издаването му. Мотивирането на административния акт е гаранция за неговата законосъобразност, даваща възможност на страните в административното производство да се запознаят със съображенията на административния орган за издаването му, съответно съдът да осъществи дължимата се преценка на съответствието му с материалния закон. Липсата на изложение на конкретни фактически и правни основания в случая води до незаконосъобразност на оспореното пред съда решение и налага отмяната му. Преценката на административния акт не може да се основава на предполагаемата воля на административния орган, а се дължи на действително изразената такава.

Водим от изложеното, обжалваното решение се явява незаконосъобразно. Като не е извършена проверка на изложените от жалбоподателя доказателства и без да се обсъдят възраженията му, безспорно е, че акта страда от липса на мотиви и се нарушава правото на защита на жалбоподателя, а оспореното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне съгласно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. При новото произнасяне КЕВР следва да събере всички относими доказателства, необходими за пълното изясняване на фактите и обстоятелствата, имащи значение за правилното разрешаване на спора.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за заплащане на разноски. Предвид изложеното, следва да бъдат присъдени такива в размер на 1 000 лева, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 07.05.2025 г.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 66-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-368 от 16.04.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при изпълнение на дадените в мотивите на настоящия съдебен акт указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за новото произнасяне на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране **ДА ЗАПЛАТИ** на А. А. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 6 сумата в размер на 1 000 (хиляда) лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: